

Mše svatě:

neděle: 8⁰⁰, 9³⁰ (s katechezí pro děti), 11⁰⁰, 18³⁰

všední dny: 6⁰⁰, 18³⁰

sobota: 14¹⁵ - v psychiatrické léčebně v Brně - Černovicích

Pobožnosti:

první pátek v měsíci: 18⁰⁰ - adorace a pobožnost k Božskému srdci

první sobota v měsíci: 17³⁰ - mariánská pobožnost

pondělí: 18⁰⁰ - pobožnost vedená Mariinou legií

úřední hodiny na faře

Po, Út 9 – 12 h

Pá 15³⁰ – 17 h

➤ ÚKLID KOSTELA ◀

Prosíme Vás všechny, aby jste se zapojili svým dílem do úklidu našeho společného kostela. Můžete se zapsat vzadu na nástěnce. Také **děkujeme všem, kteří se již zapojili** do úklidu a jiných potřebných prací v našem kostele.

V červenci došlo také k naklonění reproduktorů, zvukové vlny se tak navzájem neruší a my proto můžeme lépe v kostele rozumět. Všem, kdo se o tuto opravu postarali, děkujeme.

➤ KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE ◀

Od 25. - 29.8. 2007 probíhá v Brně na výstavišti BVV Katolická charismatická konference. Program konference bude tvořen z přednášek o duchovních tématech, společných modliteb, bohoslužeb, neformálních setkáních a divadelních vystoupení. Z nabídky jmenujme Sergiusza Gajeka, misionáře a apoštolského vikáře pro Bělorusko, Vojtěcha Kodeta, Mons. Tomáše Holuba, Mons. Michaela Slavíka a mnoho dalších. Stravování je zajištěné na místě a účastníci se jej hradí sami. Plné vstupné na všechny dny 430 Kč, snížené vstupné od 15 do 18 let, také pro důchodce a studenty 260 Kč. Denní vstupné plné 150 Kč, snížené 100 Kč.

Celý program a více informací na www.cho.cz nebo na 777 087 736

➤ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V TÁBOŘE - KLOKOTECH ◀

Od 13. - 19.8. 2007 proběhne v Táboře celostátní setkání mládeže. Nabídný program obsahuje více než 200 workshopů (tzn. koncerty českých i zahraničních kapel, společné modlitby, dílny, sportovní akce, semináře, atd.), účastníci si budou sami vybrat z široké programové nabídky. Setkání je určeno pro mládež od 14 let až po studenty vysokých škol, pro věřící i hledající, pro mladé lidi, kteří chtějí společně strávit krásné chvíle. Přihlásit se lze skrze internetové stránky (viz dole) či skrze Diecézní centrum mládeže na brněnském biskupství. Poplatek (obsahující v sobě i stravování) činí 900 Kč. Některé části programu bude vysílat TV NOE a rádio PROGLAS.

Více na www.tabor2007.signal.cz

Redakce farního zpravodaje

Webové stránky farnosti: www.krenova.wz.cz

e-mail: krenova@email.cz

Za redakci: Jiří Štásta a Marek Schwarz

ZPRAVODAJ č. 6

FARNOSTI Brno – Křenová
2007

červenec

Duchovní slovo:

Jsmo i my poslanými učedníky Kristovými?

Pán před svým utrpením dává **všechno** do rukou „těch, které mu Otec dal“ (J 17,6b), tedy nám, učedníkům. Modlí se k Otci: „**Neprosím za svět**, ale za ty, které jsi mi dal, protože jsou tvoji“ (J 17,9).

Naděje na záchranu světa spočívá ve **slově** Kristově: „Já jsem jim dal tvé **slovo**“ (J 17,14a). „Slovo“ je nositelem Otcovy moci. Pán nechce, aby Bůh Otec učedníky „vzal ze světa, ale aby je zachoval od **zlého**“ (J 17,15; srov. Otčenáš: Mt 6,13). Jakmile bude vymýcen hřích, dojde k **jednotě** i těch, „kteří skrze jejich slovo **budou věřit** ve mne, aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě“ (J 17,20-21).

Jednota Otce i Syna v srdcích těch, kdo uvěřili znamená příslib daru víry pro svět: „aby **svět uvěřil**, že ty jsi mne poslal“ (J 17,21b). **Spojení** učedníků s Božstvím vyvolává v srdci sílu lásky, aby **Láska** nahradila nenávisť světa: „Svět pojal proti učedníkům nenávisť, protože nejsou ze světa, jako já ze světa nejsem“ (J 17,14).

Jednotu Boha se stvořením nazývá evangelista **slávou**: „Slávu, kterou jsi mi dal, jsem dal jim“ (J 17,22a). Jedná se o **účast** učedníků na Božství již zde na zemi: „Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli mou **slávu**, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval **před založením světa**“ (J 17,24). Naše účast na Božství bude účinně „působit“ na **lidi světa** k věčné spáse.

V Kristově odkazu se protiskuje **mytická výzva**, aby se lidská bytost stala „**Nevěstou** Kristovou“, jak říká apoštol: „Abych vás představil Kristu jako pannu čistou“ (2Kor 11,2).

Spása světa založená na mystické **svatbě Beránkově** se protiskuje do „biblicky brzké“ budoucnosti: „Hle, **přijdu brzy**. ... Já jsem **Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec**“ (Zj 22,12-13). To naznačuje, že Kristův příchod je potřebné chápat jako příchod **neustále probíhající**. Božství Kristovo je pro nás stále přítomné a působí v průběhu dějin až do **parusie**, vrcholu dějin spásy pro všechno stvoření.

V Apokalypse se mluví o „svaté svatbě“ duše s Kristem a o spáse světa skrze Boží lásku: „A Duch i Nevěsta praví: **Přijď**“ (Zj 22,17a). V řecké předloze místo „přijď“ je však „**přicházej**“. To je prosba o stálou **přítomnost** Kristova Božství v duši, prosba o trvajícím, **stálý, příchod** Krista. Tím je nabízeno naplnění **příslibu spásy pro svět** za života zde na zemi.

Kéž uslyšíme v srdci touhu po Kristově příchodu: „A kdo slyší, ať řekne: Přicházej. A kdo žízní, ať přichází, a kdo chce, ať si vezme vodu života zdarma“ (Zj 22,17). **Voda života** je nabízené Božství. Bůh nikdy nenabízí něco zbytečně. Je sám **zárukou** veškeré spásy. Boží život se nabízí „**zdarma**“. Jedná se tedy o **‘Dar’**, ne o zásluhu. Platí, co říká apoštol: „Bůh ustanovil Krista za prostředek smíření v jeho krvi skrze **víru**“ (Ř 3,25).

‘Dar’ znamená působení darů **Ducha Svatého**. Proto „**Duch** a Nevěsta praví“ (Zj 22,17a). Závěr Janova Zjevení je současně výzvou i potvrzením mystického spojení duše s Nejsvětější Trojicí. Znamená to také naplnění příslibu spásy světa.

V Kristově lásce

Jan

Váš bratr

► SVĚDECTVÍ ◀

V minulých měsících redakce farního zpravodaje požádala naši kamarádku o předání jejího krásného svědectví o poznání milujícího Boha. Nesnadného úkolu se chopila a poslala nám svůj příběh pojmenovaný *Korálek*.

KORÁLEK

To, co pší, se nedá napsat. Chtěla bych sdílet a nemám dostatek slov. Existují zkrátka stavy, věci, děje, které pojmenování nemají.

K tomu, abych napsala příběh, jak jsem poznala Boha (či spíš jak se mi On dal poznat) mě přiměly dvě okolnosti. Prvním impulsem byl žadatel. Je to můj dobrý přítel dobrý člověk. Jeho úsudku věřím, a když se tedy on domnívá, že by to k něčemu mohlo být...

Daleko důležitější však byl druhý impuls. Mít Boha na zřeteli – je vůbec nejdůležitější pro každého z nás. A my ať chceme nebo ne, to umíme jen lidsky. Proto je důležité o Bohu mluvit, ačkoli jsou naše slova nedokonalá; psát když se podstaty jen letmo dotkneme, snažit se sdílet, ... tak tedy:

Kdo mnoho žádá mnoho získá. Bylo mi 11 let, rok 1989. Podvědomá žízeň ze mne vyvěrala, posílená jen tušenou duchovní výchovou našeho tehdy ještě ilegálního skautského oddílu.

Byla jsem pokřtěná, to ano, ale nevěděla jsem nic o Bohu, Kristu ani náboženstvích. Obrazy svatých, kříže a Boží muka mě děsili.

Celý příběh se odehrál jedné letní červencové noci na táboře. Obyčejná stezka odvahy, jenže zcela dobrovolná. Vidím to jako dnes, jak těžké pro mě bylo rozhodnutí se na ni vydat, zvláště když jsem se dozvěděla podrobnosti. Vybavuji obraz vůdkyně při petrolejce: „jděte lesem na cestu ke křížku a po ní pokračujte až k Božím mukám. Tam hledejte sklenici s korálky, jednu si vezměte na důkaz, že jste až na to místo skutečně dorazili.“ Pomyslela jsem si: „přece se nezaleknu jednoho obrazu s krvácejícím mužem a ten kříž je taky není živý, půjdu!“

Nebyla jsem jediná, rozhodlo se nás nejméně šest, že zkoušku podstoupíme. Los určil pořadí, vyráželi jsme v 15 minutových intervalech. Vyrázila jsem jako třetí. Tma ani noční les mě neděsili, „horší bude prohledávání Božích muk“, říkala jsem si. Blížil se konec lesa, uviděla jsem kříž u cesty. „Jen rychle projdu, nic se mi nestane, proběhnu okolo...!“

V tom jako by mi v hlavě přehodila vyhybka. Così mě ujistilo, že mám hledat právě u křížku. Na Boží muka jsem úplně zapoměla. Chodím tedy okolo něj. Ta sklenici tu někde musí být. Už bych tak ráda šla zpět do tábora. Do kostí se plíží strach z neznámého. Nenalézám nic. Panika. Třes. Pocit, že teď bych byla nejraději desítky mil od tohoto místa. Vráťím se bez korálky, vím, že mi uvěří, že jsem tu byla. Vzhlednu ke kříži. A v tom...

Jako závan větru je všechna hrůzyplná nálada pryč. A skrz kříž ke mně mluví hlas, je-li to hlas, který vše zastíňuje a vše objímá. Je slyšet, vidět i cítit: „Neboj se, neboj se mne! Předě mnou nelze utéct, protože já jsem stále s Tebou! Nikdy Tě neopustím. Já jsem ono prázdné místo.“

Vyletím jak šipka. Rozběhnu se do pole nic nedbaje možného setkání s divočkou. Do tábora dorazím schvácená. Už už chci vysvětlovat, že jsem nemohla nic najít, ale není skoro komu.

Všichni spí. Jen v kuchyni mě vítá ustaraná vůdkyně: „Kde jsi byla? Všichni už jsou dávno zpět. Nikdo tě cestou neviděl, nepotkal, nepředěšel...!“ Tak tomu já taky nerozumím, jak je možné, že mě nikdo neminul. Byla to tatáž cesta, tentýž úkol, okruh, po

kterém musely jít ty přede mnou i ty po mně. „Korálek Ti přiznáme, hlavně, že jsi v pořádku. Ale kde jsi sešla z cesty?“, kroutí hlavou vůdkyně.

Jenže mně se nechce nic vysvětlovat. Nevím odkud bych začala. Jdu do stanu, lehám si s hlavou plnou otázek, ale má duše je klidná. Má duše je od toho dne v bezpečí.

Ten příběh pokračoval prostě. Svěřila jsem se tehdy jedinému člověku, se kterým se mi o oné události chtělo mluvit. Mé vynikající kamarádce, která se mnou spala v tom stanu. A ona mi nabídla, že mě vezme do kostela, prý tam chodí už odmala. Doma by nebyli bývali souhlasili, ale přišel listopad 1989, a vše se krásně zjednodušilo.

Od té doby má duše není prázdným místem.

-E.L.-

► svatí CYRIL A METODĚJ ◀

Začátkem července slavíme svátek dvou bratří, **sv. Cyrila a sv. Metoděje**. Nahlédneme krátce do jejich životů, které následovaly Ježíšova slova *jděte do celého světa a hlásejte Evangelium* a vydali se na nelehkou cestu hlásání Božího království.

Jejich otec, úspěšný vysoký státní úředník, se oženil pravděpodobně s ženou slovanského původu, odtud kvalitní znalost slovanského jazyka soluňskými bratry. Konstantin, řeholním jménem Kyrillos, vyniká už od mládí bystrým duchem a zbožností. Při studiu na cařihradském císařském dvoře brzy ovládá všechnu tehdejší učenost a je za to obdivován svými učiteli, kteří ho obdařují titulem Filosof. Metoděj, starší bratr Konstantina, se vzdává úspěšné kariéry ve státní správě a stává se prostým mnichem.

Po společné misi k Azachovcům, jsou vysláni na žádost knížete Rostislava, svatořečeného pravoslavnou církví v r. 1994, na Velkou Moravu. Na Velkou Moravu přicházejí Konstantin s Metodějem r. 863 s novým písmem *hlaholicí* (přetvořeno později v *cyrilici*, později základ *azbuky*), s částečně přeloženým Písmem Svatým i s přeloženým liturgickými texty pro konání bohoslužebných obřadů.

Jsou vřele přijati zdejším obyvatelstvem a již brzy vedou nové adepty ke kněžskému svěcení. Na cestě do Cařihradu společně s novými adepty na kněžské svěcení se dovídají o změně politické situace v Cařihradu a tedy vyčkávají na další zprávy. Jejich zastavení v Benátkách si všimá papež Mikuláš I. a zve je do Říma. Než do Říma došli, papež Mikuláš I. umřel. Před novým papežem Hadriánem II. pak úspěšně obhajují staroslověnštinu, následně stvrzenou papežskou bulí *In excelsio Deo*, uznávající staroslověnštinu jako bohoslužebný jazyk.

Konstantin však zde cítí poslední chvíle a tak je vysvěcen na mnicha a přijímá mnišské jméno Kyrillos (česky Cyril). Kyrillos nakonec podléhá své nemoci a naposledy vydechuje dne 14. února 869. Metoděj pokračuje v misi na Velké Moravě, avšak zde je z politických důvodů uvržen na tři roky do vězení. Na příkaz papeže Jana VIII. je propuštěn. Později se však dostává znovu do rozporu a znovu úspěšně obhajuje staroslověnštinu jako liturgický jazyk.

Po příchodu překládá zbytek Písma Svatého. Neustává, dokud práce není hotova, neboť chce, aby slovanská církev ještě před jeho smrtí byla vybavena vším, čeho bylo potřeba. Ještě před smrtí se vydává hlásat Evangelium do Polska. Závěrem jmenuje svým nástupcem sv. Gorazda, jednoho ze svých nejměrnějších moravských učedníků. Naposledy se svatý Metoděj zúčastnil bohoslužeb na Květnou neděli, v dubnu r. 885. Tři dny nato 6. dubna 885 zesnul.

jš-